

съ великолѣпны образы.

Една вѣчеръ, полвинъ часть прѣди да заиде слънце, рѣдовный вѣтъръ на юго-истокъ утай ся, както что ся случява обыкновенно въ исто-то врѣмя. Облаци-ти, кои-то вѣрвѣтъ по небеса съ еднакво растояніе като небсеснъ духъ, станахъ по рѣдкы, а оныя кои-то ся носяхъ камъ западъ, застояхъ и струпахъ ся сичкы-ти наедно, като да бѣше нѣкоя область; тѣхъ прѣдставлявахъ единъ голѣмъ земѣхъ съставенъ отъ высокы горы, отдѣлены съ дълбокы нѣкои долины и надминаты отъ пирамидескы стрѣлнины. На върхове-ты и отъ страны-ты имъ виждахъ ся отдѣлени мъглы сѣще като оныя, кои-то ся повдигать отъ истенескы земли. Една дълга и голѣма рѣка виждаше ся да прѣтича изъ долове-ты имъ и падаше тукъ-тамъ, какво-то отъ водопадове, отгоръ нѣкъ имаше единъ голѣмъ мость съзиданъ надъ сводове полвинаразваленъ. Върху струпове-ты виждахъ ся нѣкои шюмы отъ Индійскы хурмы, на кои-то срѣда-та сякашъ да ся виждать прѣселенія върху задницъ-тѣхъ на въздушнія тоя островъ.

— Сичкы-ты тыя нѣчта не бѣхъ украшены съ богатъ-тѣхъ онѣхъ багряненъ краскъ (боѣкъ), съ златожытѣ-тѣхъ, съ алянѣ-тѣхъ, съ смрадликовѣ-тѣхъ, кои-то ся виждать обыкновенно вечеръ камто западны-ты страны. Тая область не бѣше съвсѣмъ едно пѣстро изображеніе: това бѣше една проста стамба, дѣто ся събирахъ сичкы-ты съгласія на свѣтлинѣ-тѣхъ и сѣнкы-ты. Представяше единъ о-